

ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΙΣ

— Μικρούλα μου . . . εγώ ποῦ ἐπίστευα ὅτι κρατοῦσα μιὰ μικρὴ θεσοῦλα στὴν καρδιά σου...
 — Ναι, ναι, ἀλλ' ἀκρίβηναν ὅλα τόσον πολὺ, ὥστε κ' ἐγὼ εὐρέθηκα στὴν ἀνάγκην ν' αὐξήσω τὴν τιμὴν τῶν θέσεων!

(LE RIRE, Παρισίων)

Ο ΟΡΘΟΤΕΡΟΝ ΛΑΘΟΣ

Τὰ τυπογραφικὰ λάθη, τὰ ὁποῖα καταντοῦν ἀπαραίτητα, γίνονται καμμιά φορὰ ἀφορμὴ ἐν

ὄλη των τῇ ἀθωότητι νὰ λεχθοῦν μερικαὶ ἀλήθειαι σκανδαλωδεῖς. Ἀναγινώσκομεν εἰς ἐπαρχιακὴν ἔφημερίδα : « Ὁ ἐγκριτος νέος τῆς πόλεώς μας κ. Β* ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς χαριτοβρύτου καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης Δίδος Μ... Ἡ ἔφημερίς ἡμῶν εὐχεται εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος τῶν μελλονύμφων ταχεῖαν τὴν σκέψιν ».

✱

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Μετὰ τὰς ἀθρόας παρασημοφορίας, ἐρωτᾷ ὁ μικρός.

- Ὅσοι δὲν ἔχουν παράσημα ποῖοι εἶνε;
- Εἶνε οἱ ἄσημοι πολῖται . . .
- Καὶ αὐτοὶ ποῦ ἔχουν; . . .
- Αὐτοὶ πλέον εἶνε οἱ παράσημοι.

* *

Κάποιος ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν δι' ἓνα ἄσημον καλλιτέχνην παρασημοφορηθέντα.

- Μὰ αὐτὸς γιατί τὸ πήρε τὸ παράσημο;
- Καὶ ἓνας συνάδελφός του :
- Γιατὶ τὸ ζήτησε.

— — — — — **ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ** — — — — —

✱ ΑΡΜΟΝΙΑΙ ✱

ΚΛΑΨΕ, ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ...

I

ΚΛΑΨΕ καρδιά μου!
 Τὰ σύννεφα ποῦ σκεπάζουν τὴ ψυχὴ μου ἀναλύονται σιγανὰ σὲ δάκρυα. Δάκρυα, ποῦ δὲν δροσιζοῦν, ἀλλὰ πέφτουν σὰν μολύδι ἀναλυτό.
 Κάθε δάκρυ καὶ μιὰ πληγὴ, κάθε πληγὴ καὶ ἓνας πόνος.

Ἄγρια ἢ Μοῖρα ἢ Κακιά μπήγει τὰ νύχια της μέσα στὴν καρδιά μου καὶ στάζει τὸ αἷμα καὶ θάφει τὸ πανεμένο μου στήθος.

Κάθε σταλαγματιὰ καὶ ἓνας στεναγμός, κάθε στεναγμός καὶ μιὰ πνοή, ποῦ φεύγει ἀπὸ τὰ παγωμένα μου χεῖλη.

II

Κλάψε, καρδιά μου!
 Ξαφυσᾷ τὸ δειλινό. Ἡ σκιὰς τυλίγουν πένθημα ἓνα γύρω τὴ φύσι. Ἄκου τοῦ γκιώνη τὸ παράπονο, τοῦ κυπαρισιοῦ ἄκου τὸ ἀναφυλλητὸ—λόγια Ἀγάπης χαμένης στοῦ Ἡλίου τὸ βασίλειμα.

Ἡ φλόγα τῆς ζωῆς μου σβύνει ὀλοένα. Ἐνας πέπλος μαῦρος μοῦ σκεπάζει ὀλοένα τὸ νοῦ.

III

Κλάψε, καρδιά μου!
 Ἡ ἀνεμῶνες ξεφυλλίζονται· δὲν ἀκούεται πειὰ τοῦ ἀηδονιοῦ ἢ λαλιά· ἢ ὑστερνὲς ἀχτίδες τοῦ Ἡλίου τρεμβοσβύνουν ἐπάνω στὰ πεσμένα ροδόφυλλα.

Καρδιά μου, κλάψε! Καὶ ἂν πνιγῆς στὰ δάκρυα, τὸ ξέρω πῶς δὲν θὰ ξεχάσης ποτέ. Νικήτρια θὰ εἶσαι τοῦ Πόνου, ὅπως νικήτρια ἢ Ἀγάπη μου εἶνε τοῦ Θανάτου...

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ...

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

ΤΗΝ ἐξοχή.
 Γύρω μου ἀνθίζουν πολύχρωμα λουλούδια. Μιὰ γλυκεῖα αὔρα μοῦ ἀνεμίζει τὰ μαλλιά καὶ μοῦ δροσιζει τὸ φλογισμένο μέτωπο.

Ὅλα γιορτάζουν τὴν ἀνάστασι τῆς φύσεως καὶ μυρωδιές, ποῦ λιγώνουν, γερμίζουν τὸ ν